

Průpověď „Spěj k ohni

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Berlín, 14. března 1908

*Spěj k ohni,
hledej oheň
a najdeš oheň,
zažehni oheň,
vsad' oheň,
vař v ohni oheň,
vhod' tělo, duši i ducha v oheň,
pak budeš mít mrtvý a živý oheň,
bude to černý, žlutý, bílý a rudý oheň,
rod' své děti v ohni,
krm, napájej a živ je v ohni,
ať žijí i zemrou v ohni
a jsou oheň a zůstanou v ohni,
všechno stříbro a zlato jejich stane se ohněm
a konečně bude čtvrtým filosofickým ohněm.*

Tyto verše jsou meditační látkou, která dá esoternímu žáku mnoho síly, používá-li ji ke cvičení.

Během saturnského období neexistovala hmotná planeta, nýbrž jen tepelná koule, na níž duchové temnoty Asurové zastihli lidstvo. Krev, kterou jsme tenkrát měli, byla tmavá. Na této planetě byl vskrytu žhnoucí oheň, spíše teplo, ale nebylo tu světlo. Saturnský princip je mužský.

Když Saturn zmizel a z temnoty vystoupilo Slunce, druhý živel, to jest vzduch se svým hořlavým materiálem kyslíkem, způsobil, že vyšlehly plameny saturnského ohně a bylo světlo, jak je to symbolizováno alchymistickou látkou zvanou síra. Pak se černá krev proměnila ve žlutou.

Během měsíčního období byla veškerá atmosféra vodnatá. Nebyla to ovšem voda, jak ji známe. Tato voda byla rozdělená na malé částičky, které byly kulovité a které se obrovskou rychlostí pohybovaly jedna přes druhou. Tento stav měsíční látky nacházíme také v tekutém merkurii, které se rovněž dělí na maličké kuličky a je pohyblivější než všechny ostatní látky. Tato látka je bílá, a tak je během měsíčního období bílá i krev, jež je formována do jednotlivých podob světovým zněním. Tyto formy jsou ženské. Celý Měsíc představuje ženský princip.

Během zemského období se objevuje čtvrtý živel, země, ve spojení se třetí alchymistickou látkou, solí, která je symbolem krystalizace a rozpouštění. A tady se poprvé objevuje mužský princip. Tak se na Zemi utváří naše současné lidstvo se svou rudou krví. Všechno, co se rozpouští, je sůl .

Ve čtyřech druzích krve, kterou jsme v minulosti měli, máme tedy čtyři druhy ohně: černou krev neboli černý oheň v Saturnském období, žlutou krev neboli žlutý oheň ve slunečním období, bílou krev neboli bílý oheň v měsíčním období a rudou krev neboli rudý oheň v zemském období. Horko či teplo, které teď žije v naší krvi, je horko planety Saturnu.

Tyto různé druhy krve neboli ohně jsou dosud v nás a tvoří nástroje pro duchy, kteří v nás a na nás působí, dokud nebudeme dostatečně individualizovaní, abychom převzali všechny funkce, jež tyto duchové plní. Vzduch, který dýcháme, je nástrojem, nositelem či tělem určitého druhu duchů; světelné paprsky, které pronikají do našich očí, v sobě nesou světelného ducha, jenž působí na naše oči; v teple naší krve, v Já, nacházejí své působiště duchové Saturnu. Někteří z nich jsou velmi zlí a nebezpeční. Verše uvedené průpovědi ukazují cestu k ovládnutí našich nástrojů.

Čtyři druhy ohně se týkají podstatné části našich čtyř dolních schrán, které jsou „dětmi Já“. Ty musí být „spáleny v ohni ducha“, aby se mohly stát „čtverým filosofickým ohněm“ v období Vulkánu. Musíme „vsadit oheň do ohně“; oheň nízké vášně musí být vytříben spojením s vyšším, spirituálním ohněm.

Jak se to stane, bude možná zřejmější, uvidíme-li, že celý náš život je vyplněn čtyřmi druhy činností:

Svémi fyzickými smysly vnímáme okolní svět.

Svým životním tělem cítíme sympatii nebo antipatii vůči druhým.

Svým tělem žádostí cítíme touhy a hnutí myslí.

Svým rozumem formujeme závěry a rozhodnutí. To je ta nejdůležitější část, že tvoříme závěry a rozhodnutí. Svůj náhled na určitou věc můžeme změnit, jednou učiněné rozhodnutí však zůstane a výsledek celé manvantary závisí na závěrech a rozhodnutích učiněných během jejího trvání.

Podobně jako po sobě oheň zanechává popel spáleného materiálu, i závěr nebo rozhodnutí po sobě zanechává něco dobrého nebo špatného, co stále zůstává.

Okultní zásada proto zní:

Nikdy nejednej, máš-li pochybnost.

Jelikož po sobě myšlenka zanechává popel, posiluje kosti. Proto trpí-li někdo křivicí, praví se, že se musí cvičit v abstraktním myšlení, jako například v geometrii, v myšlení nevázaném na smyslové vjemy. Povede se mu pak lépe než člověku, který se takto nevzdělává.

Naše sympatie nebo antipatie působí na éterné tělo. Snadno to můžeme poznat běžným pozorováním. Víme, že éterné tělo ovládá žlázy. Když nějaký labužník uvidí lahodné jídlo,

začnou pracovat jeho slinné žlázy a začnou se mu sbíhat sliny. Nakolik se učíme sami sebe ovládat a uvádět do rovnováhy svou sympatii a antipatii, natolik žlázy v našem těle vysychají a jsou pak jako kůra stromu, chránící jeho nitro. V rostlině stoupají a klesají šťávy. Proto nemůže odolávat zimnímu chladu a zahyne. Strom naproti tomu dovolí své vnější straně, aby vyschla a stala se kůrou, čímž se chrání před krutými účinky vichru a zimy. Takový je zasvěcenec. Jeho životní tělo od jedné inkarnace k druhé neumírá. Takoví byli druidi. A „druid“ znamená „dub“, který je nejsilnější mezi stromy.

Krev je nástrojem Já. Saturnští duchové pracují v teple naší krve, tak jako Kristus působil v krvi Ježíšově. Ježíšovi bylo třicet roků, když do něj vstoupil Kristus. Během těchto třiceti roků zpracovával Ježíš své fyzické, éterné a astrální tělo. Pak se Kristus zmocnil jeho krve a za ty tři roky ji očistil. Proto tato krev musela téci. Až stejným způsobem očistíme svá čtyři těla, budeme mít „čtverý filosofický oheň“, který vede k období Vulkánu.

GA 266/1